

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1024/2018
24.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Баџац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Трајана Романовића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 7К.108/14 од 20.04.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 988/17 од 30.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Трајана Романовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 7К.108/14 од 20.04.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 988/17 од 30.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу 7К.108/14 од 20.04.2017. године, исправљеном решењем од 05.06.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. и 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 2-две године која се неће извршити уколико окривљени у року од 4-четири године не изврши ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ категорије у временском периоду од 6-шест месеци од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, с тим што се условна осуда окривљеном може опозвати ако прекрши забрану управљања моторним возилом наведене категорије. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка за обављена вештачења и реконструкцију, у износу опредељеном у првостепеној пресуди.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 988/17 од 30.05.2018. године, одбио је као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Трајана Романовића и пресуду

Основног суда у Вршцу 7К.108/14 од 20.04.2017. године, исправљену решењем од 05.06.2017. године, потврдио.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Трајан Романовић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 16. став 2. Законика о кривичном поступку), са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 988/17 од 30.05.2018. године и пресуду Основног суда у Вршцу 7К.108/14 од 20.04.2017. године и да обавести браниоца окривљеног о седници већа на којој ће бити разматран захтев.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је првостепени суд повредио одредбу члана 16. став 2. ЗКП која прописује дужност суда да са једнаком пажњом и непристрасно оцени изведене доказе и утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеном.

С предњим у вези, бранилац окривљеног у захтеву наводи да су доказима изведеним у редовном поступку (саобраћајно-техничко и неуропсихијатријско вештачење и реконструкција догађаја) утврђене чињенице у погледу околности и узрока настанка предметне саобраћајне незгоде, које се односе на место контакта возила окривљеног и сада пок. ББ на десној коловозној траци којом се кретало возило окривљеног и неспособности сада пок. ББ за управљање путничким моторним возилом услед алкохолисаности, а које чињенице по ставу браниоца демантују оптужбу, те оспорава закључак суда о одговорности окривљеног као супротан наведеним доказима и чињеницама и заснован искључиво на непрецизном и непоузданом исказу заинтересованог сведока ВВ, мајке сада пок. ББ. На тај начин, износећи сопствену верзију предметног догађаја и закључке о узроку настанка предметне саобраћајне незгоде, супротне чињеничним закључцима суда, бранилац окривљеног, у суштини оспорава чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одуке суда, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 16. став 2. ЗКП, ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.